

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

86 Imagines sacras colere, ac debita religione venerari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

SIGNVM LXXXV.

IGNOMINIAM ILLATAM
contemnere.

A Geslaus Lacedam. Rex cùm in Iudo quodam solenni in locum parum honorificum collocatus esset: Bene habet, dixit: ostendam enim in locum viris, sed viros loco conciliare dignatum. Plut.

1. *Q. Fabius Maximus*, ne Cunctatoris quidem nomen repudiauit, modò cunctatio illa patriæ profutura esset, nec prætulit rumores hominum publica utilitati. Maluit dux utilis esse, quam vano & stulta prædicatione nobilitari. *Sab. lib. 10. c. 1.* ex Plut.

SIGNVM LXXXVI.

IMAGINES SACRAS COLERE,
& debita religione venerari.

*Imagines
sacras cole-
re.*

1. *Damasus*, in vita Sylvestri, scribit, *Constantium* in loco, ubi fuerat baptizatus, posuisse Agnum ex auro purissimo: ad dexteram Agni statuam argenteam Saluatoris, ad laevam statuam argenteam Ioannis Baptistar: in Ecclesia autem ipsa Lateranensi, posuisse imagines argenteas Salvatori, Apostolis duodecim, & Angelis quatuor. *Bellar. lib. 2. de imag. & arc. c. 9. & 28.*

2. *Ebagatus* Edessa Syriæ ciuitatis Rex, cùm eo nomine, inquit Damascenus, de Fide Orthod. lib. 4. cap.

4. cap. 17. pictorem misisset, ut Domini imaginem exprimeret, neque id pictor, ob splendorē ipsius vultu manantē consequi potuisset, hinc proditum est, Dominum ipsum Diuinū sive auiificiæ faciei palliū (linteum) admouisse, imaginemque suam ei impressisse; sicque illud ad Agarum, ut ipsius cupiditati satisfaceret, missus. Litteras Abagari ad Christum, & vicissim Christi ad ipsum, lege apud Eusebium lib. 1. H̄. 10. 13. & Augustinum epist. 263 edit. Louan. De hinc imagine non manufacta Nicephorus, lib. 1. cap. Euagrius, lib. 4. cap. 26. Damascenus, lib. 1. de magnis, Concilium Nicen. II. Metaphys. 10. Augusti, & 15. Nouembris, & in Vita Alexii eadem celebrant Græci anniuersariam solennitatem 17. Kal. Septembbris. Baronius Anno Christi 31. ex Theophane tradit, ingentes copias farum huius sine manu factæ imaginis præ quam secum in acie duxerat Philippicus sub Mauricio Imp. esse penitus profligatus uagrius restatur Edessa ingens miraculum. Etum per hanc Imaginem. Constantinopolis gebatur dies festus in die translationis hanc Imaginis ex Edessa Constantinopolim.

3. Nicephorus, lib. 14. cap. 2. scribit, Palmariam Augustam posuisse in templo, quod Constantinopoli ipsa extruxerat, imaginem Mariae, quam e Hierosolymis ad eam misera docia.

4. Valentianus Junior, admonitus à Sixtū papā (ut in Vita Sixti scribunt Anastasius, qui pleuit Pontificale Damasi, Platina, & alii) posuit in Ecclesia Sancti Petri supra tumulus id est, super Altare B. Petri, imaginem

reum Saluatoris, gemmis preciosissimis ornata, & duodecimi Apostolorum imagines item aureas.

5. Lampridius refert, *Alexandrum Seuerum* Imp. in suo Larario imagines Christi & Abraham habuisse.

6. Scribit Zonaras, in *Vita Michaëlis*, cùm Leo Armenius imagines persequeretur, filium eius *Sabatium Constantinum*, qui mutus erat, accessisse ad statuam S. Gregorij Nazianzeni, & Sandum ipsum mente precatum, loquendi usum Divino miraculo recepisse.

7. *Constantinus Magnus*, ad exemplum Crucis, quam tertio in aere viderat, & in cuius virtute tertio insignem ab hostibus victoriam reportarat, (primam Romæ de Maxentio, alteram de Bizantinis, tertiam de Scythis) tres pulcherrimas æreas Cruces Constantinopolie erigi curavit. *Niceph. lib. 8. cap. 32.* Adhac *Labarum*, (vt refert Eusebius lib. 9. cap. 9. & 1. de *Vita Constantini*.) quod ante Imperatores gesti solebat, & à militibus adorari, idem Constantinus in formam Crucis rededit; sic tamen, ut etiam vexilli formam non amitteret. *Sotom. lib. 1. cap. 4.* scribit, ideo Constantimum vertisse Labarum in Crucem, ut milites assueti Crucem venerari. Idem Constantinus (ut refert Eusebius 1. de *Vita Constantini*.) Romæ deinde Maxentio, in loco celeberrimo erexit Crucem, cum his verbis: *HOC SALVARE SIGNVM.* Et rursum in manu dextera statue sua Crucem apponi iussit, cum his verbis: *HOC UNO VERAE FORTITUDINIS SIGNO VREBEM VESTRAM LIBERAVI,*
&c.

&c. item Decreto cauit, ne deinceps vlli factio-
ri Cruci affigeretur, vt Crux non amplius hor-
rori, sed amori & veneracioni omnibus esset, n
scribit Sozom. lib. i. cap. 8. & Augustinus Sermon
de Verbis Domini. Et è contrario, in pecunij, qd
omnes amant, Crucis figuram excudi iussit, res-
dem Sozom. refert.

8. Constantini pietatem imitatus Theodosius
Imp. prohibuit, ne Crux humili sculperetur, n
pingeretur, ne sacrum Signum pedibus calceo-
tur: ita enim habetur lib. i. Codicis tit. 8. / Cen-
nobis. Eidem Crux muniment & ornamen-
tum fulgens in armis atque militaribus signis erat.
Baroniis Anno Christi 394. qua & suam hu-
militate frontem magis, quam corona ac
mate ornare caput, eidem cura erat: cum, des-
titus illis, hanc, vt Christianorum Principali-
gale fersum, summum capitum ornamentum or-
gumentum superindueret: de quo Chrysostomus,
Hom. 3. in Pentecost. Ante hac, inquit, in
pij & persecutores erant Reges, nunc vero alii
Ium p. æferunt pietatem, & ingredientes linguis
Ecclesiæ, deponunt coronam, & Crucem Christi
depingunt in suis frontibus Theodosius pater
filius Theodosij, religione ac pietate inflatus.
Hinc S. Hieronymus, epist. 7. Regum purpura
ardentes diadematum gemmas patibuli san-
ris pictura condecorat. S. Augustinus m. p. 54.
Iam in fronte Regum Crux illa fixa est, cu-
nimici insultarunt. Et S. Chrysostomus, ad Gens
Gentiles, quod Christus sit Deus: Hoc maleficio
hoc abominabile, hoc extremi supplicij senten-
tium, Crux, diadematibus & coronis clarissima
est. Neque enim sic Regia corona ornatur cap-

vi Cruce, quæ omni cultu dignior, &c. Subinde omnes ea se signant, inscribendo in nobilissimum membrum nostrum: in fronte enim nostra, quasi in columna, quotidie figuratur, &c. Omnes ipsa magis ornantur, quam diadematum coronis, vel multis gemmatis monilibus & torquibus. Et, Hom. in Psalm. 109. Non solum priuati, sed & qui sunt diadematè redimiti, eā potius gestant, quam diadema: & meritò quidem: est enim innumerabilibus diadematibus melior: diadema enim ornat caput, Crux autem munit mentem.

9. Theodosium secutus Arcadius filius, auream monetam cum signo Crucis cudi iussit, teste Prospero, de Predicationibus & Promissionibus, part. 3.

10. Tiberius quoque Imp. Theodosij legem sequutus, cum vidisset in Palatio humi Crucem in marmore incisam, mox erigi iussit, dicens: *Cruce Domini frontem & peccatus munire debemus, & nos eam pedibus terimus*: testis Paulus Diac. lib. 18. rerum Rom. vbi addit, sub illo marmore repertum ingentem thesaurum, amplius centum millium aureorum, in remunerationem pietatis tam religiosi Principis.

ii. Cum Anno Christi 427, Christiana pietas propensiori cultu, ut par erat, sanctissimam Domini Crucem coleret, & passim ubique locorum tandem pingeret, vel sculperet, ne hac ex parte effrenis religio irreueretur & patefaceret adirum, Imp. Theodosius & Valentianus eūusmodi Sanctionem ediderunt: (i.e. Nemini licere signum:) Cum sit nobis cura diligens, per omnia superni Numinis religionem tueri, signum Salvatoris Christi nemini licere vel in sclo, vel in silice, vel

in marmoribus humi positis insculpere, vel pinguere; sed quodcumque reperitur, tolli gravissima poena macerando eos, qui contrarium Statuto nostris tentauerint, specialiter imperamus.

SIGNVM LXXXVII.

*Ab iniuria
subditos de-
fendere.*

IN IVRIAS A SVBDITIS
propulsare.

1. **M**iles quidam loco nobili ex eo numero quos Hispani Infansones vocant, in laccis rusticum quendam bonis omnibus euerat. Monetur à Rege Hispanie Alphonso, eo, qui Etus est Imperator, atque Prouincia Proconsula damna reponeret ei, qui pertulisset, obtineat re contempnit. Dissimulauit in praesencia iusta, & ceteris rebus prætermisssis, priuati habiungres testior esset, Toletto in extremam Galacum delatus, repente militis ædes obledit, disponit circum militibus, ne posset euadere, fugientem que supplicij metu comprehendit, atque præmio ædibus (pro foribus) laqueo suspendi fecundari mandauit. Vno facto imperiauctor sanxit, atque innocentiam, insolentis hominem recordiam vltus est, & suo nomini immortalim laudem peperit. *Vide Signum 92.*

2. Cum Constantinus, & nonnulli alij Christiani Imp. possent ipsa Deorum templis diuitias refrenare, prout fecerant nonnulli ex Etrusca Imp. abstinerunt nihilominus, cum quodcum monum nullus profusus cultus esse deberet, non quod ex illis compensari poterant rapina, quod